

УДК 351.746.2:343.141

doi: <https://doi.org/10.33270/01191112.49>

Саковський А. А. – кандидат юридичних наук, доцент, директор навчально-наукового інституту № 2 Національної академії внутрішніх справ, м. Київ;
ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-0762-859X>;

Жижин А. В. – аспірант кафедри криміналістики та судової медицини Національної академії внутрішніх справ, м. Київ;
ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-1294-8424>

Взаємодія підрозділів кримінальної поліції та органів досудового розслідування в документуванні кримінальних правопорушень

Мета статті – визначити поняття та сутність взаємодії підрозділів кримінальної поліції з органами досудового розслідування під час документування кримінальних правопорушень, а також окреслити проблемні питання щодо її здійснення. **Методологія.** У процесі дослідження використано наукові методи аналізу, індукції та дедукції. Теоретичним підґрунтям цієї публікації стали праці вітчизняних й іноземних учених, присвячені аспектам діяльності органів досудового розслідування та підрозділів кримінальної поліції, а також розгляду нормативно-правових актів, що регулюють їхню взаємодію. **Наукова новизна** публікації полягає в системному аналізі сутності взаємодії підрозділів кримінальної поліції з органами досудового розслідування під час документування кримінальних правопорушень. Висвітлено підстави, що обумовлюють здійснення взаємодії, її принципи, з'ясовано поняття фактичних даних як головного елементу взаємодії в межах обміну інформацією. Встановлено, що документування містить чимало смислових навантажень, які поєднуються в узгодженій діяльності, спрямованій на досягнення мети, виконання завдань або досягнення результату. **Висновки.** Документування як самостійний елемент доказування є недостатньо ефективним. Для того щоб притягнути винну особу до кримінальної відповідальності, результати документування мають бути «легалізованими» в кримінальному процесуальному праві шляхом проведення слідчих (розшукових) дій. Для ефективного забезпечення здійснення правосуддя необхідно застосовувати в комплексі оперативно-розшукове та кримінальне процесуальне, а також інші галузі права, що реалізується у взаємодії їх суб'єктів. На підставі здійсненого аналізу сформульовано авторське визначення взаємодії підрозділів кримінальної поліції з органами досудового розслідування під час документування кримінальних правопорушень.

Ключові слова: взаємодія; суб'єкт; кримінальна поліція; негласні слідчі (розшукові) дії; фактичні дані; документування.

Вступ

Взаємодія підрозділів кримінальної поліції з органами досудового розслідування є визнаною та поширеною інституцією в цивілізованому світі. Найвищих результатів у будь-якій діяльності можна досягти шляхом поєднання зусиль зацікавлених сторін, які мають спільну мету або завдання. За цих умов група (колективний суб'єкт взаємодії), яка утворилася, посилюється не лише кількісно завдяки людським і матеріально-технічним ресурсам, а й якісно – завдяки вузькій спеціалізації та професійним навичкам окремого учасника в певній сфері діяльності.

Посиленої уваги взаємодія підрозділів кримінальної поліції з органами досудового розслідування потребує під час документування кримінальних правопорушень. Зазначене пов'язано з тим, що воно супроводжується значною кількістю ризиків, зумовлених специфікою діяльності суб'єктів. Передусім це ризик розкриття державної таємниці, а саме щодо проведення оперативно-розшукових заходів і таємниці слідства. По-друге, проведення оперативно-розшукових заходів майже завжди передбачає обмеження конституційних прав людини. По-третє, небезпека для життя й здоров'я пов'язана з ризиками професійної діяльності працівника правоохоронних органів.

Тому дослідження проблеми взаємодії підрозділів кримінальної поліції з органами досудового розслідування під час документування кримінальних правопорушень залишається актуальним у контексті окреслених ризиків, а також важливим для виконання завдань кримінального правосуддя.

Мета і завдання дослідження

Метою статті є визначення поняття та сутності взаємодії підрозділів кримінальної поліції з органами досудового розслідування під час документування кримінальних правопорушень, а також окреслення проблемних питань щодо її здійснення.

Виклад основного матеріалу

Питання щодо взаємодії оперативних підрозділів з іншими суб'єктами оперативно-розшукової діяльності розглядали у своїх працях О. О. Аксьонов, Р. С. Белкін, Л. П. Буєва, Ю. І. Веселов, В. І. Василичук, А. Ф. Возний, В. С. Гаркуша, К. К. Єрмаков, Д. Й. Никифорчук, Ю. Ю. Орлов, С. М. Піскун, М. А. Погорецький, О. М. Порубов, Л. Д. Удалова, С. С. Чернявський, В. П. Шеломенцев, В. Ю. Шепітько та ін. Попри ґрунтовність здійснених наукових досліджень, проблеми взаємодії підрозділів кримінальної поліції з органами досудового розслідування під час доку-

ментування кримінальних правопорушень потребують системного вивчення та висвітлення.

Процес виявлення кримінальних правопорушень передбачає встановлення в навколишньому середовищі характерних змін, які можуть свідчити про підготовку або вчинення таких дій. Причому відомості про вчинений злочин або такий, що готується, можуть бути виявлені в місцях, на які не поширюється юрисдикція конкретного підрозділу кримінальної поліції. З огляду на специфіку організації діяльності вповноважених підрозділів кримінальної поліції, ведення пошукових заходів за межами об'єкта, який вони обслуговують, здебільшого є ускладненим.

Важливе значення в розв'язанні цієї проблеми має правильна організація взаємодії в процесі виявлення, припинення кримінальних правопорушень, оскільки вона надає можливість взаємного використання суб'єктів, що перебувають у розпорядженні, ресурсів у місцях проведення оперативно-розшукової діяльності.

Відповідно до вимог законів України «Про оперативно-розшукову діяльність» і «Про забезпечення безпеки осіб, які беруть участь у кримінальному судочинстві», оперативно-розшукову діяльність здійснюють оперативні підрозділи: Національної поліції, зокрема підрозділи кримінальної та спеціальної поліції; Державного бюро розслідувань; Служби безпеки України; Служби зовнішньої розвідки України; Державної прикордонної служби України; Управління державної охорони; органів доходів і зборів; органів та установ виконання покарань і слідчих ізоляторів Державної кримінально-виконавчої служби України; розвідувального органу Міністерства оборони України; Національного антикорупційного бюро України.

Діяльність підрозділів кримінальної поліції спрямована на виявлення й отримання оперативно значущої інформації про підготовку або вчинення злочину, а також осіб, які їх готують, учиняють. Ефективність взаємодії з органами досудового розслідування забезпечують шляхом обміну цією інформацією, зокрема фактичними даними.

Фактичні дані – це достовірні відомості, здобуті вповноваженим оперативним підрозділом у встановленому законодавством порядку із застосуванням гласних і негласних сил, методів та засобів оперативно-розшукової діяльності, про ознаки протиправних дій окремих осіб і груп, відповідалість за які передбачена КК України, а також розвідувально-підривної діяльності спеціальних служб іноземних держав й організацій, що можуть бути підставою для відповідних висновків або прийняття рішень про припинення правопорушень і в інтересах кримінального судочинства (Pohoretskyi, & Shelomentsev, 2010).

У сучасній криміналістичній літературі сформульовано декілька визначень поняття «взаємодія». Так, М. О. Селіванов зауважує, що взаємодія полягає в узгодженій діяльності щодо забезпечення успішного розкриття й розслідування злочинів кожної зі сторін у межах компетенції властивими їй засобами та методами (Selivanov, 2000, p. 47). На думку І. М. Сорокотягіна, взаємодія – це узгоджена діяльність процесуально незалежних учасників досудового розслідування, яка передбачає доцільне поєднання їхніх ділових й особистісних якостей і спрямована на ефективне розкриття та розслідування злочинів. Така взаємодія має ґрунтуватися на законі або підзаконних актах (Sorokotiagin, 1989, p. 56–62). Взаємодію О. М. Порубов визначає як співробітництво, що ґрунтується на спільності мети й організоване так, що дії слідчого та експерта взаємно узгоджуються для досягнення найефективнішого результату в здійсненні завдань кримінального судочинства (Porubov, 1998, p. 23–28). У підручнику «Криміналістика» (за редакцією Р. С. Белкіна) взаємодію потлумачено як узгоджену діяльність у процесі встановлення істини в кримінальній справі (Belkin, 1999, p. 56). В інших працях цього вченого взаємодію також визначено як одну з форм організації розслідування злочину, що передбачає співробітництво слідчого з органами дізнання (на той час), спеціалістами, експертами, яке ґрунтується на законодавчих підставах. Таке співробітництво погоджене за метою, місцем і часом (Belkin, 2000, p. 31). Визначення поняття «взаємодія», яке відображає позицію харківської школи криміналістів, сформулював В. Ю. Шепітько. Взаємодія, згідно з його дефініцією, – це процес безпосереднього чи опосередкованого впливу об'єктів (суб'єктів) один на одного, що породжує їх взаємозумовленість і зв'язок (Shepitko, 2001, p. 278).

Результати оперативно-розшукової діяльності за окремими категоріями корупційних злочинів стають підставою для відкриття кримінального провадження. Порушення під час проведення оперативно-розшукових заходів, а також порушення порядку представлення результатів оперативно-розшукової діяльності, що мають значення для досудового розслідування, може в майбутньому негативно позначитися на формуванні доказів у кримінальному провадженні (Komakhin, 2015, p. 400–401).

Водночас аналіз цих дефініцій дає підстави стверджувати, що термін «взаємодія» має різні смислові навантаження. Зазначене пов'язано зі складністю та багатозначністю терміна, а також різноманітністю аспектів його вивчення. Спільною рисою майже всіх проаналізованих визначень поняття «взаємодія» є те, що автори тлумачать взаємодію як узгоджену діяльність,

спрямовану на реалізацію мети, виконання завдань або досягнення результату.

Тобто взаємодією слід вважати таку, що ґрунтується на законах і підзаконних нормативних актах, погоджену за цілями, місцем і часом діяльність незалежних один від одного підрозділів чи окремих працівників щодо поєднання можливостей, сил, методів і засобів, які наявні в їх розпорядженні для успішного проведення комплексу процесуальних, оперативно-розшукових, організаційно-технічних, профілактичних та інших заходів протидії злочинності.

Відповідно до Інструкції з організації взаємодії органів досудового розслідування з іншими органами та підрозділами Національної поліції України в запобіганні кримінальним правопорушенням, їх виявленні та розслідуванні, затвердженої наказом МВС України від 7 липня 2017 року № 575, взаємодія між підрозділами кримінальної поліції та органами досудового розслідування здійснюється в разі: надходження до органу, підрозділу поліції заяв і повідомлень про кримінальні правопорушення та реагування на них; направлення оперативним підрозділом матеріалів за результатами оперативно-розшукової діяльності до органу досудового розслідування; створення слідчо-оперативних груп для досудового розслідування кримінальних правопорушень; отримання працівниками оперативного підрозділу органу, підрозділу поліції доручень слідчих про проведення слідчих (розшукових) дій і негласних слідчих (розшукових) дій; проведення окремих слідчих (розшукових) дій і виконання заходів забезпечення кримінального провадження; зупинення досудового розслідування; на стадії судового розгляду кримінальних проваджень.

Повноцінною взаємодією є тоді, коли суб'єкт, наділений управлінськими повноваженнями, у процесі своєї діяльності ставиться до ієрархічно підлеглого утворення саме як до суб'єкта, не ігноруючи його суб'єктивних ознак. Оперативний підрозділ, що здійснює оперативно-розшукове документування, повинен мати можливість обирати спосіб документування залежно від конкретної оперативної обстановки.

Водночас суб'єкт взаємодії завжди конкретний. Наявний у нього досвід, як позитивний, так і негативний, зафіксований у системі знань, навичок, здібностей, ціннісних орієнтацій, мотивів, установок, стереотипів, його активно використовують у повсякденній діяльності (Bueva, 1978, p. 109).

Визначення документування, на наш погляд, має окреслювати мету його здійснення, оскільки остання позначається на способах її досягнення. Відповідно до сучасних наукових уявлень, мета документування полягає у виявленні фактичних даних, необхідних для доказування в криміналь-

ному провадженні, виконання інших завдань кримінального судочинства, а також для потреб власне оперативно-розшукової діяльності.

Таким чином, суб'єктові взаємодії властиві набуті в процесі його становлення й розвитку суб'єктивізаційні якості: активність, усвідомлення себе як суб'єкта стосовно інших суб'єктів, унікальність, усвідомленість і воля до дій, що передбачають вільний вибір конкретних цілей. Крім того, сукупному суб'єктові взаємодії притаманні внутрішня структурна побудова, розподіл функцій між її складовими та їхня взаємозалежність, що не зводиться до арифметичної суми компонентів, а також колективна свідомість і самосвідомість, що визначають наявність групових реакцій і колективну волю до дій.

Згідно з Інструкцією з організації взаємодії органів досудового розслідування з іншими органами та підрозділами Національної поліції України в запобіганні кримінальним правопорушенням, їх виявленні та розслідуванні, затвердженою наказом МВС України від 7 липня 2017 року № 575, основними принципами взаємодії є: відповідальність оперативного співробітника за наступальне (оперативне) проведення оперативно-розшукових заходів та негласних слідчих (розшукових) дій, швидке, повне виконання доручень слідчого; активне використання методик, наукових і технічних досягнень у попередженні, виявленні та розслідуванні кримінальних правопорушень; оптимальне використання наявних можливостей слідчих й оперативних підрозділів у попередженні, виявленні та розслідуванні кримінальних правопорушень; дотримання загальних засад оперативно-розшукового і кримінального провадження; забезпечення нерозголошення оперативно-розшукових даних та даних досудового розслідування; відповідальність за належну організацію взаємодії підрозділу кримінальної поліції з органами досудового розслідування під час виявлення та розслідування кримінальних правопорушень.

У теорії оперативно-розшукової діяльності виокремлюють декілька визначальних ознак взаємодії. По-перше, це узгодженість дій за завданнями, лініями та часом. По-друге, така діяльність ґрунтується на законах і підзаконних нормативно-правових актах. По-третє, взаємодія передбачає єдину мету узгоджених дій – своєчасне попередження, швидке та повне виявлення й розкриття злочинів, установлення осіб, які до них причетні (Elesin, Izotov, & Shornikova, 2017).

Водночас трапляються випадки фальсифікації результатів оперативно-розшукової діяльності, що нівелює основні засади взаємодії кримінальної поліції з органами досудового розслідування. Для ефективної протидії таким явищам також використовують як оперативно-

розшукові заходи, так і слідчі (розшукові) дії. Для перевірки здебільшого проводять огляд місця події або обшук, залежно від того, на якій стадії кримінального провадження стала відомою інформація про фальсифікацію (Beliaeva, 2018).

Оперативно-розшукове закріплення отриманих фактичних даних забезпечує їх вірогідність, збереження для подальшого використання, а також ідентифікацію задокументованих джерел. Воно є однією з гарантій законності під час провадження документування.

У процесі здійснення документування важливу роль відіграє використання кримінальною поліцією та органами досудового розслідування технічних засобів (техніко-криміналістичного забезпечення), яке може бути як особисте, так і з залученням спеціаліста (Meretukov, 2017).

На прикладі боротьби з організованим шахрайством взаємодію цих суб'єктів під час документування кримінальних правопорушень можна використовувати для профілактики цих протиправних дій, оскільки вона також передбачає: здійснення оперативно-розшукових заходів, спрямованих на протидію злочинності; розроблення нових механізмів моніторингу й ідентифікації злочинців (учасників злочинних груп); технічну та інформаційну підтримку підрозділів, що здійснюють протидію злочинності (Bukalerova, & Teplova, 2015, с. 62).

Документування як самостійний елемент доказування є недостатньо ефективним, що засвідчують результати аналізу теоретичних напрацювань і спостережень практики. Для того щоб притягнути особу до кримінальної відповідальності, результати оперативного документування мають бути «легалізованими» в кримінальному процесуальному праві шляхом слідчих (розшукових) дій. Тобто для ефективного здійснення

правосуддя необхідно застосовувати в комплексі оперативно-розшукове та кримінальне процесуальне, а також інші галузі права.

Наукова новизна

Наукова новизна публікації полягає в системному аналізі сутності взаємодії підрозділів кримінальної поліції з органами досудового розслідування під час документування кримінальних правопорушень. Розглянуто підстави, що обумовлюють здійснення взаємодії, її принципи, а також визначення поняття фактичних даних як головного складника взаємодії в межах обміну інформацією. Встановлено, що документування має різні смислові навантаження, які поєднуються в узгодженій діяльності, спрямованій на досягнення мети, виконання завдань або досягнення результату.

Висновки

Таким чином, взаємодію підрозділів кримінальної поліції з органами досудового розслідування під час документування кримінальних правопорушень пропонуємо трактувати як здійснюваний відповідно до чинного законодавства суб'єктами оперативно-розшукової діяльності, кримінального процесу й інших галузей права спільний процес збирання, систематизації, перевірки та оцінювання фактичних даних, необхідних для доказування в кримінальному провадженні, виконання інших завдань кримінального судочинства й оперативно-розшукової діяльності з подальшою їх перевіркою та закріпленням у визначеному кримінальним процесуальним законом порядку, що супроводжується обміном інформацією, консультаціями та наданням іншої допомоги з урахуванням суб'єктивних особливостей і ресурсних можливостей кожного із суб'єктів.

REFERENCES

- Beliaeva, E.R. (2018). Takticheskie osobennosti dosledstvennoi proverki o falsifikacii rezultatov operativno-rozysknoi deiatelnosti [Tactical features of the pre-investigation check on the falsification of the results of operational investigative activities]. *Yuridicheskie issledovaniia, Legal research*, 51-56. doi: <https://doi.org/10.25136/2409-7136.2018.10.22492> [in Russian].
- Belkin, R.S. (2000). *Kriminalisticheskaia enciklopediia [Forensic encyclopedia]*. Moscow: Delo [in Russian].
- Bueva, L.P. (1978). *Chelovek: deiatel'nost' i obschenie [Man: Activity and Communication]*. Moscow [in Russian].
- Bukalerova, L.A., & Teplova, D.O. (2015). Protivodeistvie moshennichestvu ugovovno-pravovymi i administrativno-pravovymi sredstvami [Anti-fraud criminal and administrative means]. *Administrativnoe i municipalnoe pravo, Administrative and municipal law*, 1(85), 55-63. doi: <https://doi.org/10.25136/2409-7136.2018.10.22492> [in Russian].
- Elesin, A.A., Izotov, N.N., & Shornikova, L.N. (2017). O nekotorykh voprosakh organizatsii vzaimodeistviia v sfere operativno-rozysknoi deiatelnosti organov vnutrennih del po borbe s nezakonnym oborotom narkoticheskikh sredstv i psihotropnykh veschestv [On some issues of organizing interaction in the field of operational-search activities of internal affairs bodies in combating illicit trafficking in narcotic drugs and psychotropic substances]. *Tendencii razvitiia nauki i obrazovaniia, Trends in the development of science and education*. doi: <https://doi.org/10.18411/lj-31-01-2017-4-09> [in Russian].

- Komahin, B.N. (2015). Operativno-rozysknaia deiatelnost, kak osnovnoi vid deiatelnosti pri vyivleniih korruptsionnyh prestuplenii [Operational-search activity, as the main activity in the detection of corruption crimes]. *Policeiskaia deiatelnost, Police activities*, 6, 396-404. doi: <https://doi.org/10.7256/2222-1964.2015.6.17071> [in Russian].
- Meretukov, G.M. (2017). Pravovye osnovy ispolzovaniia tehnikeskikh sredstv v rassledovanii prestuplenii: ugovolno-processualnye i kriminalisticheskie aspekty [The legal framework for the use of technical means in the investigation of crimes: criminal procedure and forensic aspects]. *Nauchnyi jurnal, Science Magazine*, 132(08). doi: <https://doi.org/10.21515/1990-4665-132-104> [in Russian].
- Pohoretskyi, M.A., & Shelomentsev, V.P. (2010). Fiksatsiia faktychnykh danykh pro zlochyn [Fixing evidence of crime]. *Operativno-rozshukova diialnist politsii (militsii), Operational and search activity of the police (militia)*: International police encyclopedia. V.V. Kovalenko, Ye.M. Moiseiev, V.Ya. Tatsii, & Yu.S. Shemshuchenko (Ed.). (Vols. 1-10), (p. 1043). Kyiv: Atika [in Ukrainian].
- Porubov, A.N. (1998). Vzaimodeistvie kak processualnaia i professionalnaia funktsiia sledovatel'ia, eksperta i organa doznanii [Interaction as a procedural and professional function of the investigator, expert and body of inquiry]. *Voprosy kriminologii, kriminalistiki i sudebnoi ekspertizy, Issues of criminology, forensics and forensics*, 13, 23-28 [in Russian].
- Selivanova, N.A. (Ed.). (2000). *Spravochnaia kniga kriminalista [Forensic reference book]*. Moscow: Delo [in Russian].
- Shepitko, V.Yu. (2001). *Kryminalistyka: entsyklopedychnyi slovnyk (ukrainsko-rosiiskyi i rosiisko-ukrainskyi) [Criminalistics: An Encyclopedic Dictionary (Ukrainian-Russian and Russian-Ukrainian)]*. V.Ya. Tatsii (Eds.). Kharkiv: NYuA [in Ukrainian].
- Sorokotiagin, I.N. Poniatie i vidy vzamodeistviia sledovatel'ia i sveduiuscih lic (specialistov, ekspertov) [The concept and types of interaction between the investigator and knowledgeable persons (specialists, experts)]. *Taktika i psikhologiiia vzaimodeistviia sledovatel'ia i eksperta, Tactics and psychology of interaction between the investigator and expert*: Intercollegiate Collection of Scientific Works (pp. 56-62). Sverdlovsk [in Russian].

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

- Беляева Е. Р. Тактические особенности доследственной проверки о фальсификации результатов оперативно-розыскной деятельности. *Юридические исследования*. 2018. С. 51–56. doi: <https://doi.org/10.25136/2409-7136.2018.10.22492>.
- Белкин Р. С. Криминалистическая энциклопедия. М. : Дело, 2000. 234 с.
- Будева Л. П. Человек: деятельность и общение. М. : Мысль, 1978. 216 с.
- Букалерева Л. А., Теплова Д. О. Противодействие мошенничеству уголовно-правовыми и административно-правовыми средствами. *Административное и муниципальное право*. 2015. № 1 (85). С. 55–63. doi: <https://doi.org/10.7256/1999-2807.2015.1.13116>.
- Елесин А. А., Изотов Н. Н., Шорникова Л. Н. О некоторых вопросах организации взаимодействия в сфере оперативно-розыскной деятельности органов внутренних дел по борьбе с незаконным оборотом наркотических средств и психотропных веществ. *Тенденции развития науки и образования*. 2017. doi: <https://doi.org/10.18411/lj-31-01-2017-4-09>.
- Комахин Б. Н. Оперативно-розыскная деятельность как основной вид деятельности при выявлении коррупционных преступлений. *Полицейская деятельность*. 2015. № 6. С. 396–404. doi: <https://doi.org/10.7256/2222-1964.2015.6.17071>.
- Меретуков Г. М. Правовые основы использования технических средств в расследовании преступлений: уголовно-процессуальные и криминалистические аспекты. *Научный журнал*. 2017. № 132 (08). doi: <https://doi.org/10.21515/1990-4665-132-104>.
- Погорецький М. А., Шеломенцев В. П. Фіксація фактичних даних про злочин. *Міжнародна поліцейська енциклопедія* : у 10 т. / відп. ред.: В. В. Коваленко, Є. М. Моїсєєв, В. Я. Тацій, Ю. С. Шемшученко. Київ : Атіка, 2010. Т. 6 : Оперативно-розшукова діяльність поліції (міліції). 1043 с.
- Порубов А. Н. Взаимодействие как процессуальная и профессиональная функция следователя, эксперта и органа дознания. *Вопросы криминологии, криминалистики и судебной экспертизы*. 1998. Вып. 13. С. 23–28.
- Справочная книга криминалиста / под ред. Н. А. Селиванова. М. : Дело, 2000. 134 с.
- Шепітько В. Ю. Криміналістика: енциклопедичний словник (українсько-російський і російсько-український) / за ред. В. Я. Тація. Харків : НЮА, 2001. 453 с.
- Сорокотягин И. Н. Понятие и виды взаимодействия следователя и сведущих лиц (специалистов, экспертов). *Тактика и психология взаимодействия следователя и эксперта* : межвуз. сб. науч. тр. Свердловск, 1989. С. 56–62.

Стаття надійшла до редколегії 22.01.2019

Sakovskiy A. – Ph.D in Law, Associate Professor, Director of the Educational and Research Institute No. 2 of the National Academy of Internal Affairs, Kyiv, Ukraine;
ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-0762-859X>;

Zhyzhyn A. – Postgraduate Student of the Department of Criminology and Forensic Science of the National Academy of Internal Affairs, Kyiv, Ukraine;
ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-1294-8424>

Intermediary of Criminal Police Subsidiaries and Advanced Examination Agencies at the Time of Documentation of Criminal Legal Execution

*The **purpose.** Definition of the notion and essence of interaction of criminal police units with pre-trial investigation agencies during documenting criminal offenses, as well as the definition of certain problem issues related to its implementation. **Methodology.** During writing, scientific methods of analysis, induction and deduction were used. The theoretical basis for the writing of the article was the work of domestic and foreign scholars devoted to problematic issues of the activities of pre-trial investigation agencies and criminal police units, as well as regulatory acts regulating their interaction. **Scientific novelty.** The scientific novelty of the publication is a systematic analysis of the essence of the interaction of criminal police units with pre-trial investigation agencies during the documenting of criminal offenses. The reasons for the implementation of the interaction, its principles, and the concept of actual data as the main constituent of interaction within the framework of information exchange are presented. It has been established that documenting carries a lot of semantic loads, which are combined in concerted activity aimed at achieving the goal, accomplishing tasks or achieving the result. **Conclusions.** Documenting as an independent element of evidence is ineffective. In order to bring the perpetrator to criminal responsibility, the results of documentation should be «legalized» in the criminal procedural law by conducting investigative (search) actions. In order to effectively ensure the implementation of justice, it is necessary to apply in the complex the operational-search and criminal-procedural, as well as other branches of law, which is conditioned and realized in the interaction of their subjects. On the basis of the analysis, the actual determination of the interaction of the criminal police units with the pre-trial investigation agencies during the documenting of criminal offenses is proposed.*

Keywords: interaction; subject; criminal police; secret investigative (search) actions; actual data; documentation.